

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Commirii E Societate Jesu Carminum Libri Tres

Commire, Jean

Lutetiæ Parisiorum, 1678

In Obitum Gabr. Cossartii S. J. Cossartius admonet amicos ne lugeant. Ode
XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14818

LAUS EPISTOLÆ.

ODE XXI.

CHARTA erudita, muta vox absentium,
 Mœstique lingua pectoris:
 Taciturne præco, quis te inaudito Deus
 Sermone monstravit loqui?
 Arcana pictis verba mittuntur sonis,
 Oculisque non auri obstrepunt.
 O pulchra amantum copula, animos exules
 Absente jungens corpore!
 Trans vasta ponti spatia, trans solis vias
 Curru feruntur candido:
 Totum peragrant orbem, & immoti manent:
 Centumque sic per obices
 Grata fruuntur mutui alloquii vice:
 Vocem audiunt, os non vident.
 Ni ficta vates prædicant, verusque amor
 Non fabulosus ignis est:
 Incendiis hæc præbet immortalibus
 Perenne charta pabulum.
 Materia flammæ pura formosas alit,
 Nec ipsa flammis carpitur.

IN OBITUM GABR. COSSARTII S. J.

Cossartius admonet amicos ne lugeant.

ODE XXII.

NE mihi, ne gemitu indigno turbate quietem:
 Tumulumque mœstis irrigare fletibus

Definite

Desinite, ô vates. Nec enim, si vestra dolorem
 Cohibere pietas renuit & constans amor;
 Nostra etiam tristes patitur fortuna querelas,
 Planctusque recipit obligatos funeri.
 Vivimus: & spoliū de corpore mors habet uno;
 Quod amastis in me, quod fui Cossartius,
 Non rapuit. Manet ingenium post fata superstes,
 Animusque veri cupidus & recti tenax.
 Quam juvat inmoto gaudentem insistere recto:
 Nescire vestræ fortis ingratas vices:
 Et dubiam, celeremque humano pectore labi,
 Non posse morum perdere innocentiam!
 Quam dulce est sine nube ipsum deprendere verum,
 Mundique causas fonte mirari in suo;
 Æternamque sitim æterno restinguere potu
 Sese fruendum largientis numinis!
 Hic legere, inque uno fas omnia discere verbo;
 Et quod librorum tot mihi volumina,
 Tot fando nunquam potuere evolvere linguæ;
 Sine voce referat eloquens silentium.
 Discendi labor omnis abest: infusaque menti
 Oblivionem non timet scientia.
 Cumque olim innumeris confuderit ora loquelis
 Mortalium audax scandere in cœlum furor;
 Sermo unus placuit superis, & fœdere pulchro
 Conjungit idem pectora & linguas amor.
 Hic & *Concilia* & cœtus spectare piorum
 Meo adfidentem Labbeo demum licet:
 Et conjuratos Christum defendere patres,
 Seu voce dimicandum & ardenti stilo,
 Sive fides sparso fuit obsignanda cruore:
 Hos multiformis error, & fœdam aspici

Hæresis obvelans faciem, gremiumque parentis
 Discerpere atrox schisma, pellaci & manu
 Jucundum *novitas* docilis miscere venenum,
 Horrent, metuque sub Styga occultant caput.
 Me quoque pars tanti spectat nonnulla triumphi:
 Calamoque & ore vindicasse cœlites,
 Ingens nunc pretium, mercesque refertur Olympo.
 Vati rependit *Vechius* grates suo;
 Atque immortales dat circum tempora lauros,
 Sacro coronam delibutam sanguine.
 Auratisque adeo tecum *Francisce* quadrigis,
 Memor dicati carminis, solem super
 Stellarumque domos lætantem tollis: Averni
 Seu cum revisis Japonem ereptum jugo,
 Et tandem edoctos Christo succumbere Sinas;
 Seu templa crebrâ supplicum excitus prece
 Ingredere, toto quæ plurima condidit orbe
 Tuoque pietas consecravit nomini.
 Sunt etiam nobis, ut quondam, nunc quoque cordi
 Versusque, tibiæque, & argutis fides
 In numerum pulsæ digitis. Rapit entheus ardor
 Animos volentes: & disertæ carmina,
 Inspirante Deo, fundunt ex tempore linguæ:
 Queis aula cœli plaudit, & superum chorus
 Mirando fayet omnis. Et est audire voluptas,
 Non fabulosi vana Pindi somnia,
 Graiorumque efficta modis mendacia miris;
 Non additum aris atque adoratum nefas:
 Sed cantus sacros, quibus est Deus argumentum
 Ingens, perenne, nescium fastidii,
 Usque placens; quod nec cantu exhaustire facultas,
 Cultu nec ullo majus efficere ingeni.

O utinam spreto famæ popularis amore,
 Aulæque nimium lubricis favoribus,
 Materies vestri posthac sit carminis, unus
 Dignum labori redditurus præmium
 Terrarum cœlique pater! cui dextra creatrix
 Cum promat ultro quas det immensas opes,
 Ipse suis gestit sese superaddere donis.
 Hac sorte lætus, his bonis circumfluens,
 Non merui injusto causam tribuisse dolori.
 Amici amico siene felici invident?
 Gratari potius, decorique applaudere nostro
 Fides monebat. Cur inanes lacrymas
 Perditis? ah! ne flete paterna in regna receptum:
 Sed flete vestrum tandiu exilium trahi.

AD FONTEM POLYCRENEN

BAVILLÆO IN AGRO AQUARUM COPIA NOBILEM.

ODE XXIII.

O Fons, ocelle ruris atque uber tui!
 Heri ô voluptas innocens!
 Tuamne certem pauperis venâ ingenî
 Æquare Yates copiam?
 Cui par, nec ille fuerit Aonios liquor
 Movere cantus efficax:
 Nec quæ Sicano lympha servatur mari,
 Fluvium procacem dum fugit.
 Non te superbo Parius hinc ambit lapis,
 Hinc concha dives margine.
 Non alta regum tecta, picto in alveo
 Tumidus videri, perfluis.

Z ij